

Jubileusz stowarzyszenia.

Wiadomości z ruchu stowarzyszeniowego we Lwowie docierają do nas obecnie ze znacznym opóźnieniem, bo ciężkie warunki nie pozwalają na szybsze komunikowanie się.

Jedno z najstarszych stowarzyszeń lwowskich „Wspólność” obchodziło przed niedawnym czasem piękny jubileusz. Uczczono go zarazem w ten sposób, że jako członka honorowego powołano w grono stowarzyszonych jedną z najbardziej zasłużonych około rozwoju stowarzyszenia pań mianowicie prezydentową Neumannową.

Uroczystość odbyła się w lokalu stowarzyszenia „Gwiazda”, gdzie odbyło się zebranie członków Stowarzyszenia rękodzielniczego i przemysłowców „Wspólność”, które obchodziło wraz z opłatkami jubileusz 40 letniej rocznicy założenia. Prezes pan Kazimierz Łężyński przedstawił krótkie sprawozdanie z czterdziestolecia, a po odczytaniu protokołu z ostatniego walnego zgromadzenia, na którym zamianowano p. Kazimierę Neumannową członkiem honorowym, przemówił dyrektor „Wspólności” p. Jan Tkacz i wręczył p. Neumannowej dyplom członka honorowego. Następnie przysapiono do łamania się opłatkami, przyczem przemówił Dominikania ks. Fabian Madura, wiceprez. Neumann i inni.

Jubileusz stowarzyszenia: Grupa członków Stowarzyszenia rękodzielników i przemysłowców „Wspólność”.
(Fot. M. Müll, Lwów)

Walki z bolszewizmem w Niemczech: Pogrzeb poległych ofiar walk w Lipsku. (Lip. b pr.)

Walki z bolszewizmem w Niemczech.

!!! Rozpętana przez bolszewików w Niemczech anarchia zaczyna przygasać. Śmierć przywódców ich, Liebknechta i Róży Luksemburg, oddziaływała poważnie na upadek ruchu, który miał na celu obalenie rządu Eberta i Scheidemanna.

Stłamienie komunistycznej rewolucji nie kładzie jeszcze kresu zamętowi niemieckiemu, gdyż anarchiści trzymają się w kilku wielkich miastach, skąd trzeba będzie ich wypierać siłą zbrojną, nie ujęto dotychczas innych przywódców buntu, jak Echora i Rühlega, którzy zbiegli z Berlina. W każdym razie zwycięstwo rządu nad rozruchami pozwoliło na przeprowadzenie wyborów do konstytuancy, która dała większość partiom burżuazyjnym.

Wśród ciężkich chwil, jakie Berlin w czasie walk ze Spartakowcami przeżywał, zniszczono także zamek cesarski. Walka o jego posiadanie była długa i krwawa. Kiedy wojska rządowe podjęły ofensywę przeciw Spartakowcom, zajmował on prawie całe rozległe zabudowania zamkowe. Walkę rozpoczęła artyleria, która rano zaczęła ostrzeliwać północne skrzydło zamku. Dwadzieścia granatów padło na zamek, wyłaniając wielkie kawałki muru. Marynarze odpowiadali ogniem z karabinów maszynowych. W pół godziny potem trzy oddziały szturmowe, mimo gęstego ognia marynarzy, przynęśliły atak do bramy czwartej, wysadziły ją granatami ręcznymi, wyparły marynarzy z dawnych prywatnych apartamentów cesarza i dostały się do białej sali,

gdzie rozwinęła się walka pierc o pierś. Po obu stronach było wielu zabitych. Po godzinie dziewiątej marynarze byli już wyrzuceni z zamku i oszańcowali się na placu po drugiej stronie. Równocześnie stajnia dworska, w których znajdowała się większa część marynarzy, ostrzeliwana była z karabinów maszynowych. Marynarze odpowiadali ogniem tak gęstym, że wojska rządowe nie mogły podjąć szturm.

Około godz. 11 w „Lustgartenie” grupa Spartakistów, uzbrojona w rewolwery, rzuciła się na oddział wojsk rządowych, rozbroiła go i wtargnęła do zamku, w którym poczęła płaćrować. Dopiero silny oddział żołnierzy wyparł bagnietami rabujących.

Walka około stajen między marynarzami a wojskiem rządowym stawała się coraz gorętszą. Marynarzom udało się wziąć 150 żołnierzy rządowych do niewoli. Gdy jednak około drugiej południa broniący się w stajniach marynarze dowiedzieli się, że ich towarzysze z zamku zostali wyparci, oświadczyli gotowość rokowań. W ten sposób walki o posiadanie zamku trwały cały dzień prawie.

Ostateczne zwycięstwo rządu umożliwiło Niemcom podjęcie pracy na konferencji pokojowej. Jednym z reprezentantów, który zastępować będzie interesy państwa niemieckiego będzie obecny minister spraw zagranicznych Brockdorff Rantzau.

Połączmy szereg ilustracji z dni przewrotu w Niemczech.

Walki z bolszewizmem w Niemczech: Pałac cesarski w Berlinie

(Lip. b pr.)